

Werken in het mortuarium: niet eng

Wat gebeurt er achter de deuren van het mortuarium? Accent nam er een kijkje en werd ontvangen door een vitale jongeman, Ger Hendriks.

Ger beheert beide mortuaria van MMC

"Had je een oude grijze kraai verwacht?" zegt hij lachend, "want dat past bij de beeldvorming die veel mensen nog hebben." Ger is de beheerder van de beide mortuaria van MMC en in dienst van Van der Stappen Uitvaartverzorging. Van der Stappen werkt samen met de landelijke uitvaartverzorger Yarden.

De laatste verzorging

Een mortuarium, zo blijkt al snel, is allerminst eng en meer dan een ruimte waar overledenen tijdelijk verblijven. Hier worden overledenen ook verzorgd, tenzij de familie voor overbrenging naar een ander mortuarium kiest of voor opbaring thuis. Steeds vaker hebben familieleden zelf een actief aandeel in de laatste verzorging, wat een belangrijke bijdrage kan zijn voor het verwerkingsproces. Ook faciliteert men rituele wassingen, zoals dat bij moslims, hindoe's en joden het geval is. "Het is belangrijk dat naasten een goed beeld overhouden nadat zij van hun dierbare afscheid hebben moeten nemen. Daarom besteden we veel aandacht aan de laatste verzorging, maar ook aan de begeleiding van de naasten als zij afscheid komen nemen." Dat laatste is zeker van belang als slachtoffers van

een verkeersongeval of misdrijf moeten worden geïdentificeerd. Voor deze slachtoffers hebben beide mortuaria afzonderlijke voorzieningen.

Faciliteren

De mortuaria faciliteren ook obducties, die door de patholoog-anatoom van het PAMM en zijn assistent worden uitgevoerd. Bovendien vinden hier ook uitnamen plaats van cornea's, grote vaten en huid, als deze voor donatie in aanmerking komen. Dit gebeurt door medewerkers van het BIS uit Leiden. Uitnamen van pacemakers, in het geval een overledene wordt gecremeerd, gebeurt door de medewerkers van de mortuaria zelf. Omdat niet altijd een medewerker in de

mortuaria aanwezig is, zorgt het verplegend personeel van de afdeling er zelf voor dat een overleden patiënt in de koeling wordt geplaatst. Incidenteel gebeurt het dat de benodigde verklaringen niet zijn meegekomen of incompleet zijn, of dat een obductie-aanvraag niet goed is afgehandeld. Maar dit komt gelukkig steeds minder voor. Ger ervaart de samenwerking met de medewerkers van het ziekenhuis als prettig. "Als er problemen zijn, worden die snel opgelost en als er behoefte is aan extra ondersteuning zijn daartoe de geestelijk verzorgers altijd bereid."

'Roeping'

Wat beweegt iemand om te kiezen voor het werken in een mortuarium? Voor Ger ligt hieraan een persoonlijke ervaring ten grondslag. Na een ziekbed van 5,5 jaar

overleed zijn vader. Samen met de uitvaartverzorger heeft hij toen alles rond het afscheid geregeld: van bewassing tot opbaring. De complimenten die hij hiervoor kreeg, gaven hem een goed gevoel. Die ervaring bleef een rol spelen in zijn leven. Vijf jaar later ruilde hij een goedbetaalde baan als schilder in voor een klein contract binnen de uitvaartverzorging. "Wat ikzelf heb meegeemaakt, probeer ik nu over te brengen op familieleden van een overledene, zodat ze ondanks alle verdriet kunnen terugkijken op een goed afscheid. Het is geen baan van 8 tot 5; je moet het doen met hart en ziel. Ik heb nu het gevoel dat ik echt iets voor mensen kan betekenen. Noem het een 'roeping'. Je satisfactie krijg je vooral door de waardering die familieleden uitspreken of op een beoordelingsformulier schrijven."

